

Thomas Witskøll

Copyright notits

Denne karakter er lavet til at blive spillet i forbindelse med scenariet Sankt Peters Disciple - lavet af Eidolons LVE-Sektor i år 1999 til HyggeCon på Ellekærskolen. Scenariet står til benyttelse af alle som ønsker det, dog vil vi gerne hvis det bliver nævnt, at det er os der har lavet det. Det står folk frit for at ændre i scenariet, dog vil vi gerne have en tilbagemelding om ændringer. Alt i alt betyder denne notits, at hvis du spiller scenariet, vil vi gerne nævnes, og have en tilbagemelding på hvordan det blev. Er det så svært at forstå? Der deles **TÆS** ud hvis vi finder ud af at du benytter vores ting uden at sige det er vores, eller glemmer at melde tilbage!

Med venlig hilsen, LVE-Sektor, lve@eidolon.dk, <http://lve.eidolon.dk>

Alder:

32 år

Sektnavn:

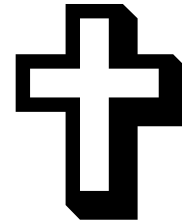
Bartolomæus

Stilling:

Skuespiller

Bopæl:

Tidligere indre København, men nu Sankt Peters kollektiv i Helsingør

Om Thomas

Thomas er en splittet mand. På den ene side har han det godt med at leve et liv, hvor han kan være lidt på afstand af offentligheden, men på den anden side savner han også den spænding, der lå heri. Han er stadig kendt, men medierne har udråbt ham til at være "død", da han sjældent giver interviews og den slags længere. Hans film er stadig populære, men de tjener ikke så meget ind, som tidligere. Han savner nok mest den megen positive omtale, men gider egentlig ikke gøre noget for den.

Thomas er meget opmærksomhedskrævende, og vil gøre alt for, at vise at de andre bør se op til ham. Generelt kan han godt virke ret arrogant, da han mener, at han har et ansvar overfor de unge, idet han er kendt. En uvane han ikke har lagt fra sig, selvom han har fået et nyt liv med indhold i kollektivet. Det bliver svært for ham, at trække sig tilbage fra offentligheden, selvom beslutningen er taget – den kan jo ændres mange gange endnu, og man kan jo altid få comeback.

Thomas Witskøll

Karakterbeskrivelse:

Nu er tiden så kommet til Dommedag. Det er så sandelig da en bemærkelsesværdig begivenhed, men hvorfor skal den netop falde denne dag? Min seneste film har premiere og jeg måtte tage mine bedste talegaver i brug, for ikke at møde op i Imperial til gallaforestillingen. Der er dog ting, der er vigtige end en premiere, og når man er en af de udvalgte, må man jo følge Guds og Peters ord.

Det er med vemod, at jeg har besluttet mig for at stoppe min karriere, men kollektivet har givet mig ting, som stjernelivet ikke kunne give mig – omsorg og nærhed. To ting jeg virkelig har manglet de sidste mange år. Nok har jeg kendt mange mennesker, men den glamourøse tilværelse er ikke lykken. Mange mennesker, ja, men ingen dybe – alt er overflade. Her er det noget helt andet. Reelle mennesker, der tager mig for andet end ham den flotte fyr, der var med i den dér film.

Karrieren startede ellers godt. Jeg var en almindelig gymnasieelev, der var som den slags er flest. Jeg spillede med i skolekomedien, hvor jeg var så heldig at få hovedrollen. Jeg havde aldrig tænkt på, at jeg ville være fuldtids skuespiller, men efter premieren kom en mand hen til mig og fortalte, at han kom fra Nordisk Film. Han søgte en ung mand til at spille en rolle i et nyt ungdomsdrama, og han fandt mig yderst talentfuld. Han sagde, at jeg burde møde op ugen efter til en audition. Jeg mødte op ude ved deres studier, og før jeg fik set mig omkring havde jeg fået en rolle i denne ungdomsfilm. Bevares, det var ikke en stor rolle, men nok til at anmelderne roste min præstation. Snart fik jeg flere tilbud, og min karriere som filmstjerne var grundlagt.

I dag er jeg en af Danmarks mest efterspurgte skuespillere, og min strålende karriere har gjort, at jeg kan vælge og vrage mellem tilbudene, så jeg tager kun de roller, jeg virkelig føler er interessante. I starten var alt dette meget fedt, men efterhånden blev det hverdag. Pressen og de skrigende piger blev for meget, og jeg turde nærmest ikke bevæge mig ud fra mit hus. Jeg søgte desperat at være mig selv, men det blev sværere og sværere – jeg søgte efter at komme væk og være mig selv. På den anden side var alt dette jo fedt, og ønskede jeg virkelig at give slip? – jeg var i tvivl. Livet var hårdt, men der var heller ikke noget bedre end at se sit navn øverst på Ekstra Bladet eller læse en god anmeldelse af min seneste film. Livet var bestemt stadig sødt, og jeg må jo indrømme, at der var mange søde piger, og med mit talent og charme kunne jeg jo tage dem, jeg ville have, og droppe dem igen, når jeg ikke gad dem længere. Ok, mange pigehjerner er blevet knust, men de vidste sgu inderst inde godt, hvad de gik ind til – ha, naive teenagepiger!

Jeg troede faktisk på et tidspunkt, at jeg havde et godt liv, men så var det, at jeg mødte Peter. Jeg var med i en film, der omhandlede en nyreligiøs sekt, som hjernevaskede sine medlemmer og tvang dem til sex med guruen. Efter premieren var der reception på d'Angleterre i København. Her faldt jeg i snak med en mand, som præsenterede sig som Peter. Han roste filmen meget, men sagde, at meget af det, han havde set heri var meget langt fra virkeligheden og sådan noget ville aldrig ske. Han fortalte, at han var med i en såkaldt "sekt", men at han ikke kunne genkende noget fra filmen. Han boede i et kollektiv lidt uden for Helsingør, og her var der nogle mennesker der drev et religiøst fællesskab, hvor økologi, religion og antimaterialisme var i højsædet. Jeg skulle være velkommen til at kigge forbi en dag, og få mig mit eget indtryk af stedet, så jeg kunne se, hvordan en såkaldt "sekt" i virkeligheden fungerede.

I starten syntes jeg egentlig at det lød ret fjollet, men jeg valgte dog at tage ud til kollektivet for at se nærmere på det. Peter var en ekstremt tiltalende mand, og der var en ærlighed over ham, som jeg sjældent har set hos nogen før. Kollektivet var helt anderledes, end jeg havde forventet. Der var ingen tegn på hjernevask og indoktrinering, men i stedet så folk ud til at have det godt med hinanden. Folk arbejdede dagen lang i de økologiske marker, og folk koncentrerede sig om hinanden og religionen i stedet for den materielle verden, jeg færdedes i til daglig. Det bedste ved hele kollektivet var faktisk, at ingen så mig som filmstjerne, men i stedet som det menneske, jeg jo er. Faktisk var der ingen, der bemærkede, at jeg var kendt.

Jeg besøgte kollektivet flere gange og efterhånden begyndte jeg at føle mig rigtig hjemme der. Jeg blev mere og mere involveret i de religiøse handlinger, og det viste sig, at Peter faktisk er den reinkarnerede Sankt Peter. I starten lød det lidt plat, men faktisk er jeg begyndt at tro på det nu – jeg har efterhånden set så mange beviser på, at det faktisk er sandt. Tænk sig at leve side om side med Sankt Peter.

Jeg flyttede ud i kollektivet for et par måneder siden, samtidig med at mine seneste indspilninger begyndte. De fleste herude har opgivet arbejdet, men jeg har fået lov til at fortsætte filmkarrieren, da jeg tjener nogle virkelig gode penge til os, som vi har brugt til bygningen af den dommedagssikre bunker, som skal redde os fra Dommedag. Ære være Peters ord.

Det er rart, nu at have et liv, der ikke udelukkende koncentrerer sig om filmene og den glamour, der følger med. Jeg må dog erkende, at jeg også savner det en smule. Godt nok laver jeg stadigvæk film, men jeg er ikke så meget midtpunkt længere, hvilket på mange måder ikke er så slemt endda. Jeg har dog besluttet mig til, at denne seneste film bliver min sidste. Det er selvfølgelig klart nok, da der aldrig bliver film igen efter Dommedag. Jeg vil dog også, hvis den ikke skulle indtræffe (hvilket er rent hypotetisk) stoppe karrieren alligevel. Jeg har nået det jeg vil, og kollektivet har givet mig et nyt liv. Jeg må dog indrømme, at jeg kommer til at savne det søde liv lidt, men Peter og religionen er trods alt vigtigere.

Relationer:

Peter

Han er vores ubestridte leder, og han er det mest perfekte menneske, man kan forestille sig. Han er venlig, smilende og har et perfekt overblik, der får alt andet til at blegne ved siden af. Han er guddommelig – ingen tvivl om det.

Niels Ole Jørgensen

En midaldrende mand, der ikke virker til at have det store engagement i kollektivet. Han har fået sektnavnet Thomas, men er her vist mest fordi hans kone flyttede herud. Han virker meget bedrøvet hele tiden, hvilket jeg ikke forstår, da der ikke er noget her, man burde være ked af.

Gerda Jørgensen

Gerda er 51 år gammel og Niels' kone. Hun har fået sektnavnet Johanne. Hun er en skrækkelig kælling, der er overbevist om, at hun er kollektivets midtpunkt. Hun er overbevist om, at hun er Peters yndling, men det er tydeligt, at hun ikke er noget særligt for ham – ikke mere end vi andre. Hos ham er vi alle lige.

Henrik Sandholm

Henrik er 23 år og har fået sektnavnet Jakob. Han er en yderst troende ung mand. Han er meget optaget af at bede hele dagen og prøver generelt hele tiden at få Peter til at holde øje med sig, så han kan opnå størst mulig opmærksomhed. Henrik er temmelig paranoid, idet han ofte taler om, at vi vil forråde kollektivet, og det er hans opgave at redde tvivlerne. Mage til vrøvl...

Louise Abildstrup

En irriterende pige, der tilsyneladende ikke er her på grund af religionen. Hun er kun 18 år gammel men har allerede fået et sektnavn: Louise. Hun er sygeligt forelsket i mig, men jeg ved ikke hvordan jeg skal forklare hende, at jeg ikke er interesseret. Hun klistrer op af mig konstant. Vi har været sammen engang, men jeg har jo været sammen med så mange her i kollektivet, så det betød ikke noget, hvilket jeg også har fortalt hende.

Mark Vernstrøm

Mark er 29 år gammel, og Sankt Peters højre hånd. Hans sektnavn er Andreas. Andreas leder kollektivet i det daglige. Han mener at alt skal gøres på hans måde, eller på ingen måde. Han er lidt mystisk og ret hård med hensyn til arbejdet. Det er ham, der står for alt det administra-

tive, når Peter ikke er her. Han har vist nok haft noget kørende med Birthe, men det er vist ikke noget videre. Han har et stort grimt ar i ansigtet, der giver ham et utiltalende udseende.

Lise Egsgaard

Lise er en ung kvinde på 23, som har fået sektnavnet Magdalene. Hun har været her siden hun blev færdig med gymnasiet. Hun gør det mest på grund af sin tro, men også for at vise hendes forældre at hun ikke vil tro på dem. De er meget indremissionske, og har meget imod hun er her, men hun skal nok klare den. Hun har vist haft noget kørende med Peter, men det er ikke noget, der er hold i. Det er bare rygter.

Birthe Engvad

Birthe er 31 år gammel, og har fået den specielle ære at få sektnavnet Maria. Hun er vist ikke helt overbevist om Peters guddommelighed, men hun kommer dog med ned i bunkeren. Hun kan nok ikke afvise det og vil derfor være sikker. Hun laver ikke så meget fysisk arbejde, men bruger meget tid sammen med Peter eller på at bede og meditere. Hun kan godt brokke sig over en del ting, men hun er vel bare sur og tvær.

Erik Mensted Sørensen

Erik er 49 år gammel, og har fået sektnavnet Judas. Han ser dog ud til at være meget overbevist om sin tro, man skal nok ikke tænke over hans sektnavn – Judas var jo trods alt discipel. Han har snakket med mange om sin store sorg, nemlig hans datters død. Han ser ud til at være meget bæret over at få lov til at være en del af de 144.000 der skal befolke himmeriget.

Max Møller

Max er 28 år gammel og har fået sektnavnet Simon. Han snakker meget med Erik og gerne om underlige ting. Han er meget ivrig og ekstremt nysgerrig. Han vil vide alt om alting og spørger gerne, hvis der er noget han er i tvivl om. Han kan godt lide at undersøge alt, hvad han kommer i nærheden af, og snuser da også tit rundt på kollektivet for at lære alt hvad han kan. Han er en meget energisk person og er altid med på en snak. Han ser ud til at være meget spændt på at begive sig ned i bunkeren.

Stine Dragslund

Stine er 23 år gammel, men ser en del ældre ud. Hun har fået sektnavnet Sofia. Hun er lidt skør, og snakker en masse om hendes medicin. Hun har dog ikke taget noget af den i et stykke tid, for hun har oplevet en mirakuløs helbredelse på kollektivet. Nogle gange virker det dog som om, at det stadig plager hende, men hun nægter at tale om det. Det bliver nok bedre når

hun kommer ind i himmeriget. Hun har vist været luder... hun siger selv at hun var telefondame for en massageklinik, men du tror ikke rigtigt på den. Men alt dette forsvinder forhåbentligt, når Peter kommer og lukker os ud igen.

Søren Dragsholm

Søren er 19 år gammel og har fået sektnavnet Philip. Han er en meget vild ung mand, der elsker det enkle liv, som han lever på kollektivet. Han elsker at sidde og ryge hash og dyrke en masse sex. Der er dog en eller anden form for mistro i hans opførsel. Der er nok noget i hans fortid, han ikke rigtigt kan behandle. Nogen har prøvet at tage det op med ham, men han vil ikke tale om det. Det kan være, at han vil tale med mig nede i bunkeren. Han er godt nok lidt af en hippie-fætter, selvom han er 30 år for sent på den.